

GERMÀ COLÓN

Estimat mestre i amic: bé saps com m'alegra aquest Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, reconeixement a la teva llarga activitat docent i investigadora. Que sigui per molts anys.

Ara penso amb enyorança en aquell any 1948 quan, gràcies a tu, em vaig decidir pels estudis de filologia romànica. Vaig arribar a la Universitat amb la intenció d'estudiar història o literatura, però el prestigi d'un jove professor, que explicava com canviaven les paraules vingudes del llatí, em va fer canviar a mi d'orientació.

Aquelles classes de «gramàtica històrica de la lengua española» van ser per a molts un enlluernament, sobretot quan deixaves caure, com qui no ho fa, alguna paraula catalana per tal de contrastar-la amb el terme castellà estudiat...

Després, en totes les circumstàncies de la vida, t'he trobat al meu costat, des del dia del meu casament fins al de la jubilació universitària. Gràcies de tot cor.

Una forta abraçada.